

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, declarat de avocatul Alexandru Savva, în numele inculpatului

*SC „I.F.C. - Grup” SRL, înregistrată la
20 iunie 2006 la Camera Înregistrării de Stat, cu
numărul unic de identificare și codul fiscal IDNO
1006600026849, cu adresa juridică în mun. Chișinău,
str. Țărânei 91.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.10.2014 – 20.10.2015,
instanța de apel: 24.12.2015 – 21.03.2016,
instanța de recurs: 08.06.2016 – 18.01.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015, SC „I.F.C. - Grup” SRL a fost condamnată în baza art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 7000 unități convenționale, ce constituie 140.000 lei, cu lichidarea SC „I.F.C. - Grup” SRL.

2. Instanța de fond a constatat că la 23 iunie 2011, SC „I.F.C.- Grup” SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Țărânei 91, prin fondatorul său cu cota parte de 100%, Ursu A., având intenția spălării banilor săvârșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care știa cu certitudine că acestea constituie venituri

ilicite, a acceptat primirea pe contul SC „I.F.C. - Grup” SRL, nr. 2251152600/USD, deschis la filiala nr. 6 a BC „Moldova-Agroindbank” SA, situată pe str. Alba Iulia 184/3, mun. Chișinău, suma de 185.239,60 USD, echivalentul a 2.169.007,52 lei, care aparțin „Casco Petroleum Overseas,” LTD din Sudanul de Sud, cu care SC „I.F.C. - Grup” SRL nu a avut relații economice și care au fost transferați ilegal la data de 23 iunie 2011 de către Baștovoii V. din K.C.B. Uganda.

Tot la 23 iunie 2011, cu scopul voalării acțiunilor sale criminale, dorind să atribuie un aspect legal sursei și provenienței mijloacelor bănești și să asigure tăinuirea și deghizarea informației privind natura, originea, mișcarea și apartenența acestor mijloace bănești, reprezentantul SC „I.F.C. - Grup” SRL, Ursu A., știind cu certitudine că suma de 185.239,60 USD constituie venituri ilicite ale SC „I.F.C. - Grup” SRL, întrucât au parvenit din Uganda în lipsa vreunui temei juridic, folosind situația de serviciu, a dispus transmiterea sumei de 2.120.000 lei (bani proveniți din Uganda) de pe contul nr. 22511331013/MDL care aparține SC „I.F.C. - Grup,” SRL, din filiala nr. 6 a BC „Moldova-Agroindbank” SA, de pe str. Alba Iulia 184/3, mun. Chișinău, către SA „Sticlămont”, societate unde SC „I.F.C. - Grup,” SRL deține pachetul majoritar de acțiuni, iar Ursu A. activa în calitate de director comercial.

Instanța a reținut că reprezentantul inculpatului, Ciorbă S., nu a recunoscut vina SC „I.F.C. - Grup” SRL în comiterea infracțiunii incriminate și a explicat că, în iunie 2010, SC „I.F.C. - Grup,” SRL a încheiat un contract de împrumut cu cetățeanul sudanez Muawia Bilal, în sumă de 500.000 dolari SUA. În mai 2011, SA „Sticlămont” avea nevoie de mijloace financiare pentru suplinirea capitalului circular și SC „I.F.C. - Grup” SRL a solicitat de la Muawia Bilal, transferarea celei de a doua tranșe a împrumutului. În iunie 2011 Muawia Bilal, fiind în imposibilitate să transfere suma în Republica Moldova, i-a informat că mijloacele financiare solicitate pot fi transferate în contul SC „I.F.C. - Grup” SRL de către compania „Casco Petroleum Overseas” LTD sau de reprezentanții ei din contul deschis în unele bănci din Uganda. Urmare a scrisorii din 12.06.2011 adresate SC „I.F.C. - Grup” SRL de către Muawia Bilal, părțile contractante au încheiat un acord adițional la contractul de împrumut având în vedere că între SC „I.F.C. - Grup” SRL și compania „Casco Petroleum Overseas” LTD nu au existat relații comerciale, și a apărut întrebarea despre temeiul juridic al aceluia transfer. Astfel, SC „I.F.C. - Grup” SRL a fost informată de către Muawia Bilal că „Casco Petroleum Overseas” LTD este debitorul lui, astfel fiind propusă ca să fie încheiat un contract de preluare a datoriei în baza căruia banii primiți de la „Casco Petroleum Overseas” LTD sau de la reprezentantul companiei în contul companiei SC „I.F.C. - Grup” SRL urma să fie considerată primită în contul celei de a doua tranșe în baza contractului de împrumut. În urma încheierii contractului de preluare a datoriei, urma ca datoria „Casco Petroleum Overseas” LTD față de Muawia Bilal să se micșoreze, iar datoria SC „I.F.C. - Grup” SRL față de Muawia Bilal să se majoreze cu 185.000 dolari SUA, caracterul operațiunii date fiind perfect legal. Astfel, suma de 185.000 dolari SUA a fost înregistrată în contabilitatea SC „I.F.C.-

Grup” SRL în calitate de avans, ultima informând despre disponibilitatea de a restitui acest avans „Casco Petroleum Overseas” LTD. Însă, între SC „I.F.C. - Grup” SRL și „Casco Petroleum Overseas” LTD nu au existat relații comerciale.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, reprezentantul persoanei juridice „Casco Petroleum Overseas” LTD, Diaconu V., a declarat că în iunie 2011 compania era condusă de Baștovoii A., care activa ca reprezentat al companiei în Uganda, regiunea Kampala, având și funcția de coordonator general proiect Sudan. Funcția de contabil până în iulie 2011 a fost executată de Jugănarul I., iar decizia de transferare a banilor o putea lua doar coordonatorul de proiect, Baștovoii A. care avea împuterniciri de a semna, însă de transfer s-a ocupat fiul acestuia, Baștovoii V., care este și semnatar al contului. Nu a existat vreun document legal pentru transferarea banilor, aceștia fiind sustrași din contul lor ca semnatar și ulterior transferați în contul SC „I.F.C. - Grup” SRL ca persoană fizică, deoarece pentru a fi depuși ca persoană juridică era nevoie de acte confirmative - invoice-uri, contracte, acte de predare și primire a lucrărilor, acte care confirmă necesitatea lucrărilor. În dispoziția de plată Baștovoii V. a indicat că s servicii, însă SC „I.F.C. - Grup” SRL nu le-a oferit niciodată servicii și nici nu au avut relații economice. Au existat tentative de legalizare ale transferurilor prin intermediul lui Strelnicov I. și un cetățean al Sudanului, care au încercat semnarea unui contract de prestări servicii între SC „I.F.C. - Grup” SRL și „Casco Petroleum Overseas” LTD cu o dată anterioară, după finalizarea transferurilor, iar conducerea „Casco Petroleum Overseas” LTD, directorul Talpă G. a refuzat să semneze acest contract, din motivul că nu aveau relații economice financiare cu acel agent economic. Talpă G., fiind director al „Gabycon Civil Work” LTD, în lipsa directorului „Casco Petroleum Overseas” LTD, executa obligațiunile acestuia. Bani transferați către SC „I.F.C. - Grup” SRL au fost extrași de către Baștovoii V. de pe contul bancar valutar al companiei „Casco Petroleum Overseas” LTD, deschis la Kenia Commercial Bank din Kampala, Uganda, ulterior fiind transferați către SC „I.F.C. - Grup” SRL de către Baștovoii V. ca persoană fizică, prejudiciul de 185.000 dolari SUA nefiind recuperat.

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei, și anume:

contractul de credit nr. IFC/ST/2010/16 din 01.11.2010 și nr. IFC/ST/2010/15 din 03.03.2010, încheiate între SC „I.F.C. - Grup” SRL și SA „Sticlămont” privind acordarea unui credit în valoare de 3.140.000 lei de către SC „I.F.C. - Grup” SRL către SA „Sticlămont”;

dispoziția de plată din 22.06.2011 semnată de Baștovoii V., prin care aceasta a transferat prin intermediul KCB Uganda pe contul SC „I.F.C. - Grup” SRL suma de 185.308 dolari SUA;

extrasul din cont nr. 22511526008 deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3 de către SC „I.F.C. - Grup” SRL conform cărui la 23.06.2011 pe contul SC „I.F.C. - Grup” SRL au parvenit 185.239 dolari SUA;

extrasul de cont nr. 22511331013, deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3 de către SC „I.F.C. - Grup” SRL, conform cărui la 23.06.2011 a fost transferată către SA „Sticlămont” suma de 2.120.000 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal, ca spălarea banilor săvârșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor.

Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care ar duce la pronunțarea unei sentințe de achitare, probele apărării fiind lipsite de relevanță, concludență, utilitate și veridicitate.

Astfel, contractul de împrumut nr. IFC/MUA2010-1 din 01.06.2010, anexa nr. 1 din 18.06.2011, la contractul de împrumut nr. IFC/MUA2010-1 din 01.06.2010, scrisoarea din 12.06.2011 adresată de Muawia Bilal către SC „I.F.C. - Grup” SRL cu privire la acceptarea sumei de 185.239 dolari SUA de la compania „Casco Petroleum Overseas” LTD, scrisoarea din 30.07.2011 adresată de Muawia Bilal către Ursu A. privind imposibilitatea semnării acordului în baza căruia „Casco Petroleum Overseas” LTD a transferat suma de 185.239 dolari SUA, cererea SC „I.F.C. - Grup” SRL către BC „Moldova-Agroindbank” SA privind verificarea corectitudinii indicării persoanei ce a efectuat transferul, ordinul de încasare a numerarului din 13.06.2011 în sumă de 4.999.725 pounds sudanezi, echivalentul a 185.239 dolari SUA, încasați de la Muawia Bilal, reprezentant al AUMRA LTD de către „Gabycon Civil Works” LTD, raportul financiar al SC „I.F.C. - Grup” SRL pentru anul 2011, din care rezultă că suma de 185.239 dolari SUA a fost luat la evidență ca avans primit de la Baștovoii V., reprezentant al „Casco Petroleum Overseas” LTD ce urmează să fie restituiți, extrasul din contul „Casco Petroleum Overseas” LTD nr. 2200283830 din care a fost efectuat transferul de 185.239 dolari SUA, procesul-verbal de audiere a lui Ursu A., declarațiile martorilor Baștovoii V. și Baștovoii A., invocate de reprezentantul inculpatului nu probează faptul că SC „I.F.C. - Grup” SRL nu ar fi comis infracțiunea imputată.

Or, art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prescrie că în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, iar art. 95 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că sunt admisibile ca probe pertinente, concludente și utile doar acele administrate în conformitate cu prezentul cod.

Mai mult, fondatorul SC „I.F.C. - Grup” SRL, Ursu A., a fost deja condamnat în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, că fiind fondator cu cota-parte de 100%, folosind situația de serviciu, prin intermediul SC „I.F.C. - Grup” SRL, a comis infracțiunea de spălare a banilor nominalizați, exprimată prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care se știa cu certitudine că acestea constituie venituri ilicite.

De aici, rezultă și vinovăția SC „I.F.C. – Grup” SRL. Or, operațiunea de spălare a banilor exprimată prin efectuarea tranzacțiilor ilicite s-au împlinit cu ajutorul SC „I.F.C. – Grup” SRL și, potrivit art. 21 Cod penal, persoana juridică poate fi subiect al infracțiunii prevăzute la art. 243 Cod penal.

Argumentele apărării privind lipsa obiectului infracțiunii sunt nefondate, obiectul infracțiunii fiind format din relațiile sociale care asigură desfășurarea normală a activității economice, precum și a funcționării sistemului financiar-bancar.

Astfel, SC „I.F.C. – Grup” SRL, acceptând primirea pe contul nr. 2251152600/USD a mijloacelor bănești, transferați ilegal, care aparțin unei societăți cu care SC „I.F.C. – Grup” SRL nu a avut careva relații economice, ulterior, dorind să atribuie un aspect legal provenienței mijloacelor bănești SC „I.F.C. – Grup” SRL a transferat sumele respective SA „Sticlămont” în care SC „I.F.C. – Grup” SRL deține pachetul majoritar de acțiuni, operațiuni care formează obiectul infracțiunii incriminate, prin ce s-au încălcat relațiile sociale care asigură desfășurarea normală a activității economice, precum și a funcționării sistemului financiar-bancar.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal constă în vinovăție sub forma intenției directe, întrucât subiectul împlinște acțiuni concrete, cunoscând că banii sunt un rezultat al săvârșirii infracțiunii.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că nu au fost identificate circumstanțe atenuante și agravante pe caz.

3. Reprezentantul inculpatului, Ciorbă Sergiu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26.10.2015 și a *deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.05.2014 prin care Ursu A. a fost condamnat în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal*, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care SC „I.F.C. - Grup” SRL să fie achitată.

Apelantul a indicat că inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, suma de 185.239,60 dolari SUA neconstituind venit ilicit sau având în calitate de sursă de proveniență săvârșirea anterioară a unei infracțiuni.

Acuzarea nu a prezentat probe care ar indica asupra provenienței ilicite a mijloacelor bănești și nu a fost dovedită infracțiunea ce a stat la baza infracțiunii de spălare de bani.

Astfel, reprezentantul „Casco Petroleum Overseas” LTD, Baștovoii V. a transferat banii din contul care aparține companiei date și nu a fost prezentată o hotărâre definitivă sau irevocabilă prin care să se constate că acești bani au fost obținuți pe căi criminale.

Nu s-a demonstrat că pretinsa infracțiune se încadrează în anexa privind lista infracțiunilor predicate la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16.05.2005.

Totodată, veniturile obținute în urma contractelor civile ilegale sau în lipsa contractelor sau altor îmbogățiri neîntemeiate ce nu constituie o infracțiune nu pot

constitui obiect material al infracțiunii de spălare a banilor, nefiind prezentate probe ce ar confirma proveniența banilor din săvârșirea unei alte infracțiuni.

Or, banii în sumă de 185.239,60 dolari SUA nu pot constitui obiect material al infracțiunii de spălare a banilor, nefiind demonstrată infracțiunea de bază care ar atribui banilor un aspect ilegal în sens penal.

Mai mult, suma de 185.239,60 dolari SUA din contul nr. 2200285830, deschis în banca comercială KCB din Uganda, ce aparține „Casco Petroleum Overseas” LTD, transferată în contul nr. 22511526008 deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, ce aparține SC „I.F.C. – Grup” SRL, nu poate constitui venituri ale ultimei din punct de vedere financiar-contabil, or, conform raportului financiar, în bilanțul contabil la 31.12.2011 prezentat la organul fiscal de SC „I.F.C. – Grup” SRL suma dată a fost atribuită la datorii.

Infracțiunea de spălare a banilor are un caracter subsecvent, caracterul prejudiciabil al faptei derivând din infracțiunea principală, care are calitate de situație premisă pentru cea de a doua, iar pentru existența infracțiunii subsecvente trebuie probată infracțiunea principală, al cărui subiect activ deține, direct sau indirect, dat ilicit, un profit căruia urmează să-i fie atribuit un aspect ilegal, împrejurări ce nu au fost probate.

Astfel, în lipsa unor probe certe, simpla constatare că SC „I.F.C. – Grup” SRL a primit suma de 185.239,60 dolari SUA de la „Casco Petroleum Overseas” LTD în lipsa contractului și chiar dacă destinația transferului - pentru servicii - nu corespundea destinației reale, împrumutul de la Muawia Bilal nu poate justifica concluzia că banii primiți de SC „I.F.C. – Grup” SRL sunt obținuți în urma unei infracțiuni, fiind constatat că lipsește obiectul material al infracțiunii – bunurile fungibile materializate prin mijloace bănești în sumă de 185.239,60 dolari SUA, având ca sursă de proveniență săvârșirea anterioară a unei infracțiuni.

Lipsesc probe ce ar dovedi că inculpatul a săvârșit acțiuni criminale de tănuire și deghizare, transferurile bănești fiind efectuate transparent, în baza contractelor încheiate legal, toate operațiunile fiind, la fel, efectuate legal.

Probele acuzației dovedesc cert doar faptul că SC „I.F.C. – Grup” SRL a acceptat suma de 185.239,60 dolari SUA, transferată de Baștovoii V. din contul „Casco Petroleum Overseas” LTD, i-a convertit în lei și i-a transferat în contul SA „Sticlămont”, acțiuni ce nu se încadrează în dispozițiile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Nu există nici probe ce ar demonstra că după primirea banilor în cont, SC „I.F.C. – Grup” SRL a transferat în contul SA „Sticlămont” anume acea sumă de 185.239,60 dolari SUA, în situația în care banii constituie bunuri fungibile, iar la momentul primirii banilor, SC „I.F.C. – Grup” SRL deținea în cont mai multe mijloace financiare, deci această sumă se află până în prezent în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL.

Actele juridice încheiate între Muawia Bilal, SC „I.F.C. – Grup” SRL și SA „Sticlămont” au un caracter civil, din conținutul cărora nu se atestă acțiuni de tănuire sau deghizare a mijloacelor bănești care ar constitui venituri ilicite.

Sentința de condamnare a lui Ursu A., nu justifică învinuirea adusă inculpatului că a săvârșit pretinsele acțiuni de tănuire și deghizare, în situația în care Ursu A. nu avea calitatea de administrator în acea perioadă și nu putea acționa din numele SC „I.F.C. – Grup” SRL, iar ultima nu poate răspunde pentru acțiunile fondatorului său.

Instanța a ignorat faptul că în momentul primirii banilor, Ursu A. nu mai deținea calitatea de administrator al SC „I.F.C. – Grup” SRL, ce se confirmă prin extrasul nr. 230034 din 20.06.2011 eliberat de Camera Înregistrării de Stat, iar mijloacele bănești au ajuns în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL la 23.06.2011, Ursu A. fiind eliberat din funcția de administrator al SC „I.F.C. – Grup”, SRL la 31.05.2011, iar la 01.06.2011 a fost angajat în funcția de director al SA „Sticlămont”.

Or, Ursu A., având calitatea de fondator, nu a gestionat și nu putea acționa în calitate de reprezentant al SC „I.F.C. – Grup” SRL, după cum pretinde acuzarea.

Totodată, alegațiile acuzării referitor la faptul că inculpatul cunoștea cu certitudine despre proveniența ilegală a banilor, sunt lipsite de suport probatoriu, având un caracter pur declarativ.

Astfel, se cunoștea că suma de 185.239,60 dolari SUA constituie cea de-a doua tranșă a împrumutului acordat de Muawia Bilal, ce se confirmă prin scrisoarea din 12.06.2011 adresată de Muawia Bilal SC „I.F.C. – Grup” SRL și acordul adițional din 18.06.2011 la contractul de împrumut nr. IFC/___/2010-1 din 01.06.2010, încheiat între Muawia Bilal și SC „I.F.C. – Grup” SRL.

Acuzarea pretinde că suma de 185.239,60 dolari SUA constituie venituri ilicite ale SC „I.F.C. – Grup” SRL, însă această sumă, în principiu, nu poate constitui venituri ale companiei, conform evidenței contabile suma fiind înregistrată ca avans primit de la „Casco Petroleum Overseas” LTD, prin reprezentantul acesteia, Baștovoii V.

Venitul este suma de bani care revine unei persoane sau firme dintr-o activitate prestată sau din proprietatea deținută, într-o perioadă de timp, câștig, beneficiu.

Suma de 185.239,60 dolari SUA a intrat în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL cu destinația servicii, care este folosită uzual, destinația reală a banilor fiind cea de-a doua tranșă în baza contractului de împrumut nr. IFC/MUA/2010-1 din 01.06.2010 încheiat între Muawia Bilal și SC „I.F.C. – Grup” SRL, iar în cazul în care această sumă ar fi fost înregistrată ca venit în lipsa unui temei juridic, aceasta ar fi constituit îmbogățirea fără justă cauză, raport ce urma a fi soluționat în procedură juridică.

Argumentele acuzării privind obținerea de către SC „I.F.C. – Grup” SRL a banilor care constituie venituri ilicite sub aspect penal este o ipoteză lipsită de suport probator.

Unica ilegalitate admisă este că SC „I.F.C. – Grup” SRL a acceptat primirea sumei de 185.308 dolari SUA de la Baștovoii V., reprezentant al „Casco Petroleum Overseas” LTD, în lipsa unui contract scris, argument ce nu poate fi reținut și pus la baza sentinței de condamnare, fiind stabilit că această sumă a fost primită de SC

„I.F.C. – Grup” SRL în calitate de împrumut de la Muawia Bilal, ce se confirmă prin scrisoarea din 12.06.2011 adresată de Muawia Bilal SC „I.F.C. – Grup” SRL și acordul adițional din 18.06.2011 la contractul de împrumut nr. IFC/___/2010-1 din 01.06.2010.

3.1. A declarat apel și avocatul Alexandru Savva, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că SC „I.F.C. – Grup” SRL a fost reprezentată în instanță, în bază de procură, de Ciorbă S., care nu a avut calitatea de avocat la examinarea cauzei în fond, acesta semnând în calitate de avocat doar cererea de apel.

Astfel, la examinarea cauzei în instanța de fond, SC „I.F.C. – Grup” SRL nu a fost asistată de apărător, partea vătămată „Casco Petroleum Overseas” LTD fiind reprezentată prin procură de Diaconu V. și de apărătorul Vitalie Caldîba.

Instanța a încălcat prevederile art. 69 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care prescrie împrejurările în care participarea apărătorului la procesul penal este obligatorie, or, a fost încălcat dreptul persoanei inculpate la apărare, sentința fiind ilegală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a analizat obiectiv probele administrate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și just a adoptat o sentință de condamnare a SC „I.F.C. – Grup” SRL în baza art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal, situația de fapt fiind stabilită corect iar vinovăția persoanei inculpate fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Vinovăția persoanei inculpate a fost confirmată prin probele administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

Astfel, reprezentantul persoanei juridice „Casco Petroleum Overseas” LTD, Diaconu V., a declarat că în iunie 2011 compania era condusă de Baștovoii A., care activa ca reprezentat al companiei în Uganda, regiunea Kampala, având și funcția de coordonator general proiect Sudan, iar funcția de contabil până în iulie 2011 a fost executată de Jugănanu I. Decizia de transferare a banilor o putea lua doar coordonatorul de proiect, adică Baștovoii A., care avea împuterniciri de a semna, însă de transfer s-a ocupat fiul acestuia, Baștovoii V. care este și semnatar al contului. Nu a existat vreun document legal pentru transferarea banilor, aceștia fiind sustrași din contul lor ca semnatar și ulterior transferați în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL ca persoană fizică, deoarece pentru a fi depuși ca persoană juridică era nevoie de acte confirmative și anume: invoice-uri, contracte, acte de predare și primire a lucrărilor, acte care confirmă necesitatea lucrărilor, în dispoziția de plată Baștovoii V. indicând ca serviciu, însă SC „I.F.C. - Grup,, SRL nu le-a oferit niciodată servicii și nici nu au avut relații economice. Au existat tentative de legalizare ale transferurilor prin intermediul lui Strelnicov I. și un cetățean al Sudanului, care au încercat semnarea unui contract de prestări servicii între SC „I.F.C. – Grup” SRL și „Casco Petroleum Overseas” LTD cu o dată anterioară,

după finalizarea transferurilor, iar conducerea „Casco Petroleum Overseas” LTD, directorul Talpă G., a refuzat să semneze acest contract, din motivul că nu aveau relații economice financiare cu acel agent economic. Talpă G., fiind director al „Gabycon Civil Work” LTD, în lipsa directorului „Casco Petroleum Overseas” LTD, executa obligațiunile acestuia. Bani transferați către SC „I.F.C. – Grup” SRL au fost extrași de către Baștovoii V. de pe contul bancar valutar al companiei „Casco Petroleum Overseas” LTD deschis la Kenia Comercial Bank din Kampala, Uganda, ulterior au fost transferați către SC „I.F.C. – Grup” SRL de către Baștovoii V. ca persoană fizică, prejudiciul de 185.000 dolari SUA nefiind recuperat.

Totodată, vinovăția SC „I.F.C. – Grup” SRL se confirmă și prin contractul de credit nr. IFC/ST/2010/16 din 01.11.2010 și nr. IFC/ST/2010/15 din 03.03.2010, încheiate între SC „I.F.C. – Grup” SRL și SA „Sticlămont” privind acordarea unui credit în valoare de 3.140.000 lei de către SC „I.F.C. – Grup” SRL către SA „Sticlămont”; dispoziția de plată din 22.06.2011 semnată de Baștovoii V., prin care aceasta a transferat prin intermediul KCB Uganda pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL suma de 185.308 dolari SUA; extrasul din cont nr. 22511526008 deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3 de către SC „I.F.C. – Grup” SRL conform căruia la 23.06.2011 pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL au parvenit 185.239 dolari SUA; extrasul de cont nr. 22511331013 deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3 de către SC „I.F.C. – Grup” SRL conform căruia la 23.06.2011 au fost transferați către SA „Sticlămont” suma de 2.120.000 lei.

În același timp, declarațiile reprezentantului persoanei inculpate privind nerecunoașterea vinovăției, contravin declarațiilor reprezentantului părții vătămate, acestea fiind consecvente și confirmate prin probele administrate.

Argumentul apărării că instanța de fond nu a respectat dreptul la apărare al persoanei inculpate neoferindu-le apărător, este neîntemeiat, or instanța de fond a admis în calitate de reprezentant al persoanei inculpate avocatul S. Ciorbă, care a declarat și cerere de apel, fapt confirmat de însăși avocatul A. Savva.

Instanța de fond corect a respins ca fiind lipsite de relevanță, concludență, utilitate și veridicitate probele apărării, și anume: contractul de împrumut nr. IFC/MUA2010-1 din 01.06.2010, anexa nr. 1 din 18.06.2011 la contractul de împrumut nr. IFC/MUA2010-1 din 01.06.2010; scrisoarea lui Muawia Bilal din 12.06.2011 adresată SC „I.F.C. – Grup” SRL privind acceptarea sumei de 185.239 dolari SUA de la compania „Casco Petroleum Overseas” LTD; scrisoarea lui Muawia Bilal din 30.07.2011 adresată către Ursu A. cu privire la imposibilitatea semnării acordului în baza căruia „Casco Petroleum Overseas” LTD a transferat suma de 185.239 dolari SUA; cererea SC „I.F.C. – Grup” SRL către BC „Moldova Agroindbank” SA cu privire la verificarea corectitudinii indicării persoanei ce a efectuat transferul, ordinul de încasare a numerarului din 13.06.2011 în sumă de 4.999.725 pounds sudanezi echivalentul a 185.239 dolari SUA, încasați de la Muawia Bilal reprezentant al AUMRA LTD de către „Gabycon Civil Works” LTD; raportul financiar al SC „I.F.C. – Grup” SRL pentru anul 2011, din care rezultă că suma de 185.239 dolari SUA a fost luată la evidență ca avans primit de

la Baştovoi V., reprezentant al „Casco Petroleum Overseas” LTD ce urmează să fie restituită; extrasul din contul „Casco Petroleum Overseas” LTD nr. 2200283830 din care a fost efectuat transferul de 185.239 dolari SUA, procesul-verbal de audiere a lui Ursu A., declarațiile martorilor Baştovoi V. și Baştovoi A.

În același timp, instanța de fond corect a statuat asupra faptului că aceste probe nu conduc la concluzia că SC „I.F.C. – Grup” SRL nu ar fi comis infracțiunea incriminată.

Mai mult, fondatorul SC „I.F.C. – Grup” SRL, Ursu A. a fost deja condamnat în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, stabilindu-se că acesta, fiind fondator cu cota-parte de 100%, folosind situația de serviciu, prin intermediul SC „I.F.C. - Grup,, SRL, a comis infracțiunea de spălare a banilor nominalizați exprimată prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care se știa cu certitudine că constituie venituri ilicite, de unde rezultă și vinovăția SC „I.F.C. – Grup” SRL, operațiunea de spălare a banilor exprimată prin efectuarea tranzacțiilor ilicite fiind înfăptuită cu ajutorul SC „I.F.C. – Grup” SRL.

Alegațiile apărării referitor la transferul mijloacelor bănești în sumă de 185.239,60 dolari SUA de pe contul bancar al companiei „Casco Petroleum Overseas” LTD pe contul bancar al SC „I.F.C. – Grup” SRL, care este o societate moldovenească, în scopul restituirii pretinsei datorii avute față de compania „Aurma”, bazate pe un contract de împrumut încheiat cu „Casco Petroleum Overseas” LTD sunt nefondate, fiind demonstrat că suma transferată la 23.06.2011 de Baştovoi V. pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL, al cărei fondator este Ursu A., inițial s-a aflat pe contul bancar al „Casco Petroleum Overseas” LTD deschis în K.C.B. în Sudanul de Sud, ulterior Baştovoi V., acționând deja ca persoană fizică, a transferat acești bani pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL, al cărei fondator este Ursu A.

Obiectul infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal îl formează relațiile sociale care asigură desfășurarea normală a activității economice, precum și a funcționării sistemului financiar bancar, în cazul dat, fiind suma de bani în mărime de 185.239,60 dolari SUA., blocată pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL.

Or, art. 21 Cod penal prevede că persoana juridică poate fi subiect al infracțiunii prevăzute la art. 243 Cod penal.

Totodată, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal constă în vinovăția sub forma intenției directe, întrucât subiectul înfăptuiește acțiuni concrete, cunoscând că bunurile (banii) sunt un rezultat al unor ilegalități.

Argumentele apărării privind lipsa tănuirii sau deghizării originii ilicite a banilor nu sunt plauzibile, probele examinate confirmând că suma de 185.239,60 dolari SUA a fost ilegal scoasă de la proprietar și transferată pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL, al cărei fondator este Ursu A., care a justificat primirea acestor bani prin contractul de împrumut, contract de cesiune a datoriei inexistente.

Astfel, că în contabilitatea „Casco Petroleum Overseas” LTD, în iunie 2011, nu a parvenit vreo sumă de bani de la Muawia Bilal, iar suma de 185.239,60 dolari SUA a fost transferată de Baştovoi V. pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL fără

existența documentelor justificative, or, relații comerciale între aceste firme nu au existat, iar faptul că Ursu A. a încercat să acorde un aspect legal transferului indicat mai sus nu vine decât să confirme vinovăția SC „I.F.C. – Grup” SRL de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Mai mult, Ursu A. nu a negat faptul acceptării sumei de 185.239,60 dolari SUA pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL și a transferării acestei sume pe contul SA „Sticlămont”, unde SC „I.F.C. – Grup” SRL deține pachetul majoritar de acțiuni, motivul acestuia, că nu era administrator și nu avea posibilitate de a efectua transferul dat, nefiind întemeiat.

Totodată, nefiind prezentat un contract de cesiune a datoriei între Muawia Bilal și „Casco Petroleum Overseas” LTD, SC „I.F.C. – Grup” SRL nu are nici o bază juridică pentru a primi bani ce aparțin unei alte părți necunoscute.

Persoana juridică inculpată cunoștea despre proveniența ilicită a banilor, reprezentantul acesteia confirmând că aștepta bani de la Muawia Bilal în baza unui contract de împrumut, care ar fi comunicat că banii vor intra din conturile „Casco Petroleum Overseas” LTD cu care Muawia Bilal și SC „I.F.C. – Grup” SRL nu au relații contractuale sau de colaborare, în final banii intrând în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL de la Baștovoii V., potrivit dispoziției de plată din 22.06.2011, semnată de Baștovoii V.

Asemenea tranzacție nu putea să nu trezească suspiciuni fondatorului Ursu A., astfel de transferuri fiind sub incidența Legii de combatere a spălării banilor și combaterea finanțării terorismului.

Argumentele apărării privind lipsa obiectului infracțiunii nu sunt fondate, deoarece obiect al infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal îl formează relațiile sociale care asigură desfășurarea normală a activității economice, precum și a funcționării sistemului financiar-bancar.

Or, SC „I.F.C. – Grup” SRL, acceptând primirea pe contul nr. 2251152600/USD a mijloacelor bănești, transferate ilegal, care aparțin unei alte societăți cu care SC „I.F.C. – Grup” SRL nu a avut careva relații economice, iar ulterior, dorind să atribuie un aspect legal provenienței mijloacelor bănești, SC „I.F.C. – Grup” SRL a transferat sumele respective SA „Sticlămont”, în care SC „I.F.C. – Grup” SRL deține pachetul majoritar de acțiuni, operațiunile date formând obiectul infracțiunii imputate, prin care s-au încălcat relațiile sociale care asigură desfășurarea normală a activității economice, precum și a funcționării sistemului financiar-bancar.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 243 Cod penal constă în vinovăție sub forma intenției directe, subiectul înlăptuind acțiuni concrete, cunoscând că banii sunt un rezultat al săvârșirii infracțiunii.

Nu au fost stabilite nici circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor reprezentantului „Casco Petroleum Overseas” LTD, declarațiile acestuia fiind aceleași pe tot parcursul examinării cauzei.

Potrivit art. 24 Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței

numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, afirmația apărării privind încălcarea art. 9 alin. (1) Cod de procedură penală care stabilește că toți sunt egali în fața legii, a organelor de urmărire penală și a instanței de judecată fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație, este neîntemeiată, or, organul de urmărire penală și instanța de fond s-au condus de prevederile legale în vigoare.

Mai mult, alegațiile apărării privind achitarea persoanei inculpate pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii sunt neargumentate, fiind respectate prevederile art. 325 Cod de procedură penală, care stipulează că judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care corespunde cerințelor art. 281 Cod de procedură penală.

Argumentele apărării, că în acțiunile persoanei inculpate nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, nu și-au găsit confirmare, fiind în contradicție cu probele din dosar, care au fost analizate minuțios și apreciate just, iar intenția acesteia a fost stabilită cu certitudine și fără echivoc.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilind persoanei inculpate SC „I.F.C. – Grup” SRL o pedeapsă echitabilă, sub formă de amendă în limitele stabilite de legea penală și lichidarea persoanei juridice.

5. Avocatul Alexandru Savva a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care SC „I.F.C. – Grup” SRL să fie achitată.

Recurentul a indicat că inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, suma de 185.239,60 dolari SUA neconstituind venit ilicit sau având ca sursă de proveniență săvârșirea anterioară a unei infracțiuni.

Acuzarea nu a prezentat probe care ar indica asupra provenienței ilicite a mijloacelor bănești, nefiind dovedită infracțiunea ce a stat la baza infracțiunii de spălare de bani.

Astfel, reprezentantul „Casco Petroleum Overseas” LTD, Baștovoii V. a transferat banii din contul care aparține companiei date și nu a fost prezentată o hotărâre definitivă sau irevocabilă prin care să se constate că acești bani au fost obținuți pe căi criminale.

Nu s-a demonstrat nici faptul că pretinsa infracțiune se încadrează în anexa privind lista infracțiunilor predicate, la Convenția Consiliului European privind

spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16.05.2005.

Totodată, veniturile obținute în urma contractelor civile ilegale sau în lipsa contractelor sau altor îmbogățiri neîntemeiate ce nu constituie o infracțiune nu pot constitui obiect material al infracțiunii de spălare a banilor, nefiind prezentate probe ce ar confirma proveniența banilor din săvârșirea unei alte infracțiuni.

Or, banii în sumă de 185.239,60 dolari SUA nu pot constitui obiect material al infracțiunii de spălare a banilor, nefiind demonstrată infracțiunea de bază care ar atribui banilor un aspect ilegal în sens penal.

Mai mult, suma de 185.239,60 dolari SUA din contul nr. 2200285830, deschis în banca comercială KCB din Uganda, ce aparține „Casco Petroleum Overseas” LTD, transferată în contul nr. 22511526008 deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, ce aparține SC „I.F.C. – Grup” SRL, nu poate constitui venituri ale ultimei din punct de vedere financiar-contabil, or, conform raportului financiar, în bilanțul contabil la 31.12.2011, prezentat la organul fiscal de SC „I.F.C. - Grup” SRL suma dată a fost atribuită la datorii.

Infracțiunea de spălare a banilor are un caracter subsecvent, caracterul prejudiciabil al faptei derivând din infracțiunea principală, care are calitate de situație premisă pentru cea de a doua, iar pentru existența infracțiunii subsecvente trebuie probată infracțiunea principală, al cărui subiect activ deține, direct sau indirect, dat ilicit, un profit căruia urmează să-i fie atribuit un aspect ilegal, împrejurări ce nu au fost probate.

Astfel, în lipsa unor probe certe, simpla constatare că SC „I.F.C. – Grup” SRL a primit suma de 185.239,60 dolari SUA de la „Casco Petroleum Overseas” LTD în lipsa contractului și chiar dacă destinația transferului - pentru servicii - nu corespundea destinației reale, împrumutul de la Muawia Bilal nu poate justifica concluzia că banii primiți de SC „I.F.C. – Grup” SRL sunt obținuți în urma unei infracțiuni, fiind constatat că lipsește obiectul material al infracțiunii – bunurile fungibile materializate prin mijloace bănești în sumă de 185.239,60 dolari SUA, având ca sursă de proveniență săvârșirea anterioară a unei infracțiuni.

Lipsește probe ce ar dovedi că inculpatul a săvârșit acțiunile criminale de tănuire și deghizare, transferurile bănești fiind efectuate transparent, în baza contractelor încheiate legal, toate operațiunile fiind, la fel, efectuate legal.

Probele acuzației dovedesc cert doar faptul că SC „I.F.C. – Grup” SRL a acceptat suma de 185.239,60 dolari SUA, transferată de Baștovoii V. din contul „Casco Petroleum Overseas” LTD, i-a convertit în lei și i-a transferat în contul SA „Sticlămont”, acțiuni ce nu se încadrează în dispozițiile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Nu există nici probe ce ar demonstra că după primirea banilor în cont, SC „I.F.C. – Grup” SRL a transferat în contul SA „Sticlămont” anume acea sumă de 185.239,60 dolari SUA, în situația în care banii constituie bunuri fungibile, iar la momentul primirii banilor, SC „I.F.C. – Grup” SRL deținea în cont mai multe mijloace financiare, această sumă aflându-se până în prezent în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL.

Actele juridice încheiate între Muawia Bilal, SC „I.F.C. – Grup” SRL și SA „Sticlămont” au un caracter civil din conținutul cărora nu se atestă acțiuni de tănuire sau deghizare a mijloacelor bănești care ar constitui venituri ilicite.

Sentința de condamnare a lui Ursu A. nu justifică învinuirea adusă inculpatului că a săvârșit pretinsele acțiuni de tănuire și deghizare, în situația în care Ursu A. nu avea calitatea de administrator în acea perioadă și nu putea acționa din numele SC „I.F.C. – Grup” SRL, iar ultima nu poate răspunde pentru acțiunile fondatorului său.

Ursu A., având calitatea de fondator, nu a gestionat și nu putea acționa în calitate de reprezentant al SC „I.F.C. – Grup” SRL, după cum pretinde acuzarea, fiind stabilit că în momentul primirii banilor, acesta nu mai deținea calitatea de administrator al SC „I.F.C. – Grup” SRL, ce se confirmă prin extrasul nr. 230034 din 20.06.2011 eliberat de Camera Înregistrării de Stat, iar mijloacele bănești au ajuns în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL la 23.06.2011, Ursu A. fiind eliberat din funcția de administrator al SC „I.F.C. – Grup” SRL la 31.05.2011, iar la 01.06.2011 a fost angajat în funcția de director al SA „Sticlămont”.

Totodată, alegațiile acuzării referitor la faptul că inculpatul cunoștea cu certitudine despre proveniența ilegală a banilor sunt lipsite de suport probatoriu, având un caracter pur declarativ.

Acuzarea pretinde că suma de 185.239,60 dolari SUA constituie venituri ilicite ale SC „I.F.C. – Grup” SRL, sumă ce, în principiu, nu poate constitui venituri ale companiei, conform evidenței contabile, suma fiind înregistrată ca avans primit de la „Casco Petroleum Overseas” LTD, prin reprezentantul acesteia, Baștovoii V.

Venitul este suma de bani care revine unei persoane sau firme dintr-o activitate prestată sau din proprietatea deținută, într-o perioadă de timp, câștig, beneficiu.

Suma de 185.239,60 dolari SUA a intrat în contul SC „I.F.C. – Grup” SRL cu destinația servicii, care este folosită uzual, destinația reală a banilor fiind cea de a doua tranșă în baza contractului de împrumut nr. IFC/MUA/2010-1 din 01.06.2010 încheiat între Muawia Bilal și SC „I.F.C. – Grup” SRL, iar în cazul în care această sumă ar fi fost înregistrată ca venit în lipsa unui temei juridic, aceasta ar fi constituit îmbogățirea fără justă cauză, raport ce urma a fi soluționat în procedură juridică.

Argumentele acuzării privind obținerea de către SC „I.F.C. – Grup” SRL a banilor care constituie venituri ilicite sub aspect penal este o ipoteză lipsită de suport probator.

Unica ilegalitate admisă este că SC „I.F.C. – Grup” SRL a acceptat primirea sumei de 185.308 dolari SUA de la Baștovoii V., reprezentant al „Casco Petroleum Overseas” LTD în lipsa unui contract scris, argument ce nu poate fi reținut și pus la baza sentinței de condamnare, fiind stabilit că această sumă a fost primită de SC „I.F.C. – Grup” SRL în calitate de împrumut de la Muawia Bilal, ce se confirmă prin scrisoarea din 12.06.2011 adresată de Muawia Bilal, SC „I.F.C. – Grup” SRL

și acordul adițional din 18.06.2011 la contractul de împrumut nr. IFC/___/2010-1 din 01.06.2010.

Totodată, instanța de apel a ignorat că SC „I.F.C. – Grup” SRL a fost reprezentată în instanța de fond, în bază de procură de Ciorbă S., care nu a avut calitatea de avocat la examinarea cauzei în fond.

Acesta a semnat în calitate de avocat doar cererea de apel, astfel, la examinarea cauzei în instanța de fond, SC „I.F.C. – Grup” SRL nu a fost asistată de apărător.

Instanța de fond a încălcat prevederile art. 69 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care prescrie împrejurările în care participarea apărătorului la procesul penal este obligatorie, astfel, fiind încălcat un drept fundamental al persoanei inculpate prevăzut de CEDO, hotărârile adoptate fiind ilegale.

Inițial, colegiul desemnat pentru examinarea cererii de apel a fost compus din judecătorii Curții de Apel Chișinău: A. Șpac, L. Brînza și M. Negru, ca ulterior, cu încălcarea normelor de procedură, în lipsa unei încheieri motivate privind schimbarea completului de judecători, cauza penală să fie examinată de un complet ilegal constituit din judecătorii: G. Morozan, L. Brînza și M. Negru.

Mai mult, desemnarea colegiului a fost făcută cu încălcarea prevederilor art. 6¹ al Legii privind organizarea judecătorească, cauza penală nefiind repartizată aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor.

În același timp, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra circumstanțelor formulate și probelor prezentate de apărare, creându-se impresia că persoana inculpată și apărătorul acesteia nu au fost auziți, or, indiferent de obiecțiile acestora, instanța de apel nu a dat răspunsuri certe, nefiind stabilite argumente pro și contra care au stat la baza sentinței de condamnare, incapacitatea acesteia rezultând și din faptul că instanța de apel a reținut proporții mari și nu deosebit de mari în cazul art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală – completul de judecată nu a fost compus potrivit legii și s-au încălcat prevederile art. 30, 31 33 ale Codului de procedură penală, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul avocatului este fondat și pe art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede drept temei pentru recurs ordinar situațiile când instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța ar fi admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, *în recurs se invocă că completul de judecată nu a fost compus potrivit legii și s-au încălcat prevederile art. 30, 31 33 ale Codului de procedură penală*, însă acest pretins temei nu este încadrat de recurent în nicio normă procedurală (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată persoanei inculpate și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile reprezentantului persoanei juridice „Casco Petroleum Overseas” LTD, Diaconu V.; contractul de credit nr. IFC/ST/2010/16 din 01.11.2010 și nr. IFC/ST/2010/15 din 03.03.2010, privind acordarea unui credit în valoare de 3.140.000 lei de către SC „I.F.C. – Grup” SRL către SA „Sticlămont”; dispoziția de plată din 22.06.2011, semnată de Baștovoii V., prin care aceasta a transferat prin intermediul KCB Uganda pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL suma de 185.308 dolari SUA; extrasul

din cont nr. 22511526008, deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3, de către SC „I.F.C. – Grup” SRL conform cărui la 23.06.2011 pe contul SC „I.F.C. – Grup” SRL au parvenit 185.239 dolari SUA; extrasul de cont nr. 22511331013, deschis la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3, de către SC „I.F.C. - Grup” SRL, conform cărui la 23.06.2011 a fost transferată către SA „Sticlămont” suma de 2.120.000 lei, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării (*pct. 4. din decizie*), probele administrate pe caz demonstrând fără echivoc prezența în acțiunile persoanei inculpate a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 243 alin. (1) lit. b) Cod penal (*pct. 2.-5. din decizie*).

În această consecutivitate, instanțele just au combătut argumentele recurentului că nu a fost probat pe caz caracterul subsecvent al faptei incriminate inculpatului, că acțiunile ultimului au un caracter civil, și că Ursu A. nu avea calitatea de administrator în acea perioadă. Astfel, probele administrate dovedesc cert că SC „I.F.C. – Grup” SRL a acceptat suma de 185.239,60 dolari SUA, transferată de Baștovoi V. din contul „Casco Petroleum Overseas” LTD, i-a convertit în lei și i-a transferat în contul SA „Sticlămont”, cu bună știință în lipsa unui suport juridic, adică absolut ilegal, intenția fiind spălarea banilor nominalizați exprimată prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care se știa cu certitudine că constituie venituri ilicite (*pct. 2.- 5. din decizie*).

Totodată, Ursu A. a fost deja condamnat în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 22.05.2014 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11.08.2015, stabilindu-se că acesta, fiind fondator cu cota-parte de 100% al SC „I.F.C. – Grup” SRL folosind situația de serviciu, prin intermediul SC ”I.F.C. - Grup,, SRL, a comis infracțiunea de spălare a banilor nominalizați, exprimată prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care se știa cu certitudine că constituie venituri ilicite, de unde rezultă și vinovăția SC „I.F.C. – Grup” SRL, operațiunea de spălare a banilor exprimată prin efectuarea tranzacțiilor ilicite fiind înfăptuită cu ajutorul SC „I.F.C. – Grup” SRL.

Or, stipulările din art. 21 alin. (2) lit. c) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, prescriu clar că persoana juridică care desfășoară activitate de întreprinzător este pasibilă de răspundere penală pentru o faptă prevăzută de legea penală dacă fapta care cauzează daune în proporții considerabile persoanei, a fost admisă, sancționată, aprobată, utilizată de organul sau persoana împuternicite cu funcții de conducere a persoanei juridice respective. Hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii

pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Argumentele recurentului că inițial, colegiul desemnat pentru examinarea cererii de apel a fost compus din judecătorii A. Șpac, L. Brînza și M. Negru, iar ulterior cauza ar fi fost examinată de un complet ilegal constituit din judecătorii G. Morozan, L. Brînza și M. Negru, adică în lipsa unei încheieri motivate privind schimbarea completului de judecători, este la fel nefondat, deoarece în materialele cauzei se conține încheierea președintelui Curții de Apel Chișinău din 21.03.2016, conform căreia, în legătură cu admiterea declarației de abținere a judecătorului A. Șpac, ultimul a fost înlocuit cu judecătorul L. Brînza (*v. III f.d. 148, pct. 2.- 5. din decizie*).

Sunt neîntemeiate și argumentele recurentului că ar fi fost încălcate dreptul la apărare a persoanei inculpate SC „I.F.C. - Grup,, SRL, cauza fiind examinată în lipsa apărătorului (*pct. 5. din decizie*), deoarece potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată și a mandatului anexat la materialele cauzei (*vol. III, f.d. 9-23, 32A*), apărarea inculpatului a fost exercitată de avocatul Sergiu Ciorbă în temeiul contractului de asistență juridică nr. SC/11/15 din 11.05.2015, fiind și reprezentantul persoanei inculpate SC „I.F.C. - Grup,, SRL prin procura din 20.10.2014 (*vol. I, f.d. 225*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărătorul, este o competență și prerogativă legală a acestor

instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel a fost compusă potrivit legii, nefiind încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Savva, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în privința SC „I.F.C. - Grup” SRL, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 februarie 2017.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru